

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. év április hó 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 23.B.232/2022/10. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 4 (négy) évre, a közügyektől eltiltás mértékét 4 (négy) évre enyhíti.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön.

A bűnügyi felügyelet befejező napja 2020. március 30.

A kiszabott szabadságvesztésbe Terhelt1 vádlott által 2020. január 29. napjától 2020. március 30. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt is beszámítani rendeli akként, hogy egynapi szabadságvesztésnek 4 (négy) nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

A nyomozati iratok 01090/98-41/2020. számú jegyzőkönyvében feltüntetett bűnjelek közül a 6. tétel alatti bűnjellel együtt a 4. tételként bevételezett bűnjelet – laptop – rendeli tanú3nak kiadni.

Terhelt1 vádlott személyazonosító igazolványának száma szig.szám1.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. október 28. napján megtartott előkészítő ülésen kihirdetett 23.B.232/2022/10. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette miatt 6 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg és megállapította, hogy legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A vádlott által őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500,- forintban határozta meg és rendelkezett az így kiszabott 500.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén napi tételenként egy-egy napi szabadságvesztésre való átváltoztatásáról.

A vádlottal szemben 1.875.400,- forint erejéig vagyonekbevitelt rendelt el, az eljárás során lefoglalt motorkerékpárt a vádlottnak kiadni rendelte azzal, hogy a vagyonekbevitel, a bűnügyi költség és a pénzbüntetés biztosítására visszatartja. Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelkekről és kötelezte a vádlottat, hogy 2.085.760,- forint bűnügyi költséget fizessen meg az államnak.

[2] Az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően az ügyész a fellebbezés bejelentésére három munkanapot tartott fenn, majd e határidőn belül a vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása érdekében, míg a vádlott és védője enyhítés céljából jelentettek be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.780/2022/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, ellenben a vádlott és védőjének fellebbezését nem tartotta alaposnak.

[4] Kifejtette, hogy a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében korlátozott, majd megállapította, hogy az elsőfokú bíróság egy kivételtől eltekintve a perrendi szabályokat megtartotta. Álláspontja szerint az előkészítő ülés nyilvános ülés, amelyen korlátozott körben folytatható bizonyítás, melynek során a terheltnek a Be. XXX. Fejezete szerinti kihallgatásának van helye, ezért a törvényszék nem ismertethette volna a 10. sorszámú törvényszéki jegyzőkönyv 4. oldalán rögzített iratokat. A vádhatóság szerint ez az eljárási szabálysértés azonban nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására, így hatályon kívül helyezést sem eredményezhet.

[5] A vádhatóság szerint az elsőfokú bíróság törvényesen fogadta el a vádlott bűnösséget is beismerő nyilatkozatát és utalt arra, hogy az ítéleti tényállás megalapozottsága nem vizsgálható. A vádlott bűnösségére levont következtetést helyesnek, továbbá a cselekmény minősítését az anyagi jogszabályoknak megfelelőnek tartotta.

[6] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket ugyan helyesen tárta fel, azonban azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Kérte figyelembe venni, hogy súlyosító hatással bír az a tény, hogy a vádlott a kábítószer fogyasztotta, továbbá a bűnözői életvitelre történt berendezkedése, mert évekig foglalkozott kábítószer-kereskedelemmel, a tartózkodási helyét is a kender termesztéséhez szükséges módon alakította ki. Az időmúlás nyomatékát csekélynek értékelte, mert a bűncselekmény elkövetése óta eltelt időtartam a büntetési tétel alsó határát sem éri el, míg a beismerés enyhítő hatását relativizálja, hogy a kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményt 3 éven keresztül valósította meg.

[7] Érvelése szerint a speciális és generális prevenciók céljai érdekében a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához és az elkövető társadalomra veszélyességéhez igazodó, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és megemelt tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása lenne indokolt, ezért mind a szabadságvesztés büntetés, mind a mellékbüntetés tartamának megemelését indítványozta. A fellebbviteli főügyészség észlelte, hogy a törvényszék elírás miatt hibásan rendelkezett a tanú³ részére kiadandó bűnjelről, továbbá a kiszabott szabadságvesztésbe nem számította be a vádlott által bűnügyi felügyeletben töltött időtartamot, ezért e rendelkezések pontosítását, illetve pótlását is indítványozta.

[8] A védő a bejelentett fellebbezés írásbeli indokolásában előadta, hogy az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményeket nem a súlyuknak megfelelően értékelte, így eltúlzottan szigorú büntetést szabott ki védencével szemben.

[9] Hivatkozása szerint a törvényszék ugyan értékelte, hogy a vádlott által érintett kábítószer az egészségre legkisebb kockázatot jelenti, azonban ennek nyomatékát már nem vette figyelembe a büntetés kiszabásakor. Rámutatott arra, hogy több európai országban a drogokat veszélyességük alapján különböztetik meg, azonban Magyarországon az Európa Tanács 2004/757/IB számú kerethatározata ellenére a büntető anyagi jog nem tesz különbséget a kábítószer között a veszélyességük szerint, mindegyik fajtára ugyanaz a büntetési tétel vonatkozik. Kiemelte, hogy a kábítószer fajtájának, veszélyessége mértékének értékelését legalább a büntetés szintjén, jelen esetben a vádlott javára figyelembe vehető enyhítő körülményként kell értékelni.

[10] Sérelmezte, hogy a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség szerint súlyosító tényező, hogy védence a kábítószer maga is fogyasztotta, ezzel szemben az ítélkezési gyakorlat enyhítő körülményként veszi figyelembe a kábítószerhez hozzászokást, mert ez a bűncselekmény elkövetését motiválhatja. Ezzel kapcsolatban utalt a Alapítvány¹ 2022. október 20. napján kiállított és a törvényszék részére becsatolt igazolásra, amely védence mentális betegségét, de legalábbis a kábítószerhez szokás tényét alátámasztja. Meggyőződése szerint a fogyasztás súlyosító körülményként való értékelésével a bíróság azt az üzenetet

közvetítené, hogy jobban jár az a kábítószer-kereskedő, aki csak az anyagi haszonszerzés céljából árul kábítószer.

[11] Enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy védenca a szerhasználata miatt gyógykezelésen vett részt, azt a tényt, hogy a kábítószer tiszta hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határát nem sokkal haladta meg, valamint a 3 évet meghaladó időmúlást is. Véleménye szerint a hosszabb időszakot érintő elkövetés a vádlott beismerő vallomása alapján volt feltárható, ezért téves a fellebbviteli főügyészség álláspontja, amely szerint a beismerés a hosszabb időtartamra kiterjedő elkövetés miatt csak kisebb nyomatékkaal értékelendő.

[12] A védő kérte továbbá figyelembe venni, hogy Terhelt1 jelenleg egyéni vállalkozóként étel házhozszállításával foglalkozik, amelynek igazolására csatolta a cég1 futárszolgálat kimutatásait, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 2023. február 7. napján kelt egyéni vállalkozói tevékenység megkezdésének nyilvántartásba vételéről szóló értesítését.

[13] Mindezek alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy az egyéni és az általános prevenciós célok megvalósulását a kiszabottnál rövidebb tartamú, börtön fokozatú szabadságvesztés büntetés is megfelelően szolgálja.

[14] A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője – az átiratban előzetesen bejelentettek szerint – nem vett részt.

[15] A védő a nyilvános ülésen a fellebbezés írásban kifejtett indokait fenntartotta, azokat tartalmilag megismételte. Az enyhítésre irányuló indítványát annyiban módosította, hogy meglátása szerint az enyhítő körülmények nagyobb számára figyelemmel védenca esetében indokolt lenne a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazása, majd az így meghatározott szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre való felfüggesztése. Másodlagosan fenntartotta az alacsonyabb tartamú, börtön fokozatú szabadságvesztésre irányuló indítványát.

[16] Terhelt1 vádlott a nyilvános ülésen részletesen nyilatkozott munkáiról, édesapjáról, édesapja lakásának felújításáról, családi körülményeiről, így különösen 10 éves kisfiáról és gyermeke sportolói tevékenységéről. Hangsúlyozta, hogy megváltozott és szeretne esélyt kapni arra, hogy folytathassa azt a kedvező irányba mutató utat, amin elindult. Az utolsó szó jogán megbánásának adott hangot.

[17] Az ellentétes irányú fellebbezések közül a vádlott és védőjének enyhítést célzó fellebbezése alapos.

[18] A Fővárosi Ítéltábla az iratanyagból megállapította, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen alkalmazta a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvénynek (Be.) a bűnösséget beismerő vádlott esetében a tárgyaláshoz való jogáról lemondás intézményét.

[19] A törvényszék a vádlott előkészítő ülésen tett beismerő nyilatkozatára tekintettel helytállóan vette figyelembe a Be. 504. § (1)-(3) bekezdését, melynek keretében a Be. 504. § (3) bekezdése alapján törvényesen fogadta el a bűnösséget beismerő nyilatkozatát. A korlátozott felülbírálatra tekintettel a másodfokú bíróságnak kizárólag a Be. 590. § (5) bekezdés a) pontjában írt eljárási szabálysértések vizsgálatára volt törvényes lehetősége, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta. A fellebbeviteli főügyészség által eljárási szabálysértésként hivatkozott körülmény az említett törvényi keretet meghaladja, ezért annak vizsgálatával a másodfokú bíróság még csak érintőlegesen sem foglalkozik.

[20] Az elsőfokú ítéletnek a Be. 504. § (6) bekezdésének alkalmazásával történt meghozatalára tekintettel az ítéltábla a bejelentett fellebbezések alapján eljárva – utalva a Be. 580. § (2) bekezdés a) és b) pontjára – nem vizsgálta az elsőfokú ítélet megalapozottságát, így jelen határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[21] A tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést Terhelt1 vádlott bűnösségére és cselekményének minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[22] A vádlott a kábítószer nem csupán megszerezte, birtokolta, természetelte, illetve fogyasztotta, hanem anyagi ellenszolgáltatás fejében további személyekhez való eljuttatását, piacra kerülését célozta meg. A kereskedés tehát a piac működtetése úgy, hogy tetten érhető a haszonszerzési törekvés, amely jelen esetben a vádlottnál megállapítható.

[23] Terhelt1 vádlott a vádbeli időszakban alkalmi kábítószerfogyasztó volt, azonban esetében – a Btk. 178. § (6) bekezdésében szabályozott szubszidiaritás alkalmazására figyelemmel – a súlyosabb elkövetői magatartás magába olvasztja a kábítószer fogyasztását. A szubszidiaritás folytán bűnösségét kizárólag a súlyosabban minősülő kábítószerrel visszaélés bűncselekményében, jelen ügyben tehát a kereskedésben lehet és kell megállapítani, vagyis a terhére kizárólag a fogyasztást elnyelő kábítószer-kereskedelem büntette állapítható meg (EBH2016. B.15.).

[24] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Törvényszék helyesen járt el, amikor a vádlott cselekményét egységesen jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-

kereskedelem büntetettének minősítette, amely egészséget veszélyeztető bűncselekmény törvényhelyét is pontosan jelölte meg.

[25] A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva hiánytalanul vette számba a vádlott terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket, azokat a másodfokú bíróság az ügyesség és a védelem fellebbezésének indokaiként felhozott érvekre tekintettel az alábbiak szerint pontosítja.

[26] Az ítéltábla osztotta a fellebbviteli főügyesség álláspontját abban, hogy az időmúlás csak kisebb súllyal vehető enyhítő körülményként figyelembe, mert az 56. BK vélemény III./10. pontja értelmében minél súlyosabb a bűncselekmény, annál hosszabb az az idő, amely enyhítőként értékelhető. Jelen esetben a büntetési tételkeret 5 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, így a büntetéskiszabás során az időmúlás valóban elenyésző jelentőséggel bírt. Abban viszont már nem értett egyet a vádhatóság érvelésével, hogy a fentebb hivatkozott EBH2016. B.15. értelmében további súlyosító körülmény, hogy a vádlott a kábítószer fogyasztotta is, mert az említett elvi bírósági határozat erre vonatkozó megállapítást nem tartalmaz.

[27] Egyebekben az elsőfokú bíróság, a vádhatóság és a védelem álláspontja megegyezett a büntetéskiszabási körülmények tekintetében, amelyet az ítéltábla is helyénvalónak talált. A védő által részletezett enyhítő körülményeket az elsőfokú ítélet kivétel nélkül magában foglalja, míg azok nagyobb nyomatékkaal való értékelésének elvárása a védői pozíció értelemsszerű velejárója.

[28] Az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte, amikor úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben a Btk. 34. § I. fordulata szerinti határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabása indokolt.

[29] A másodfokú bíróság azonban úgy ítélte meg, hogy a törvénsszék tévedett, amikor a büntetlen előéletű, rendezett életkörülmények között élő, bűnösségre is kiterjedő beismerő vádlott esetében nem látott lehetőséget a Btk. 82. §-ában szabályozott enyhítés alkalmazására.

[30] A Kúria legutóbb a 2021. évi 68. számon közzétett eseti döntésében foglalkozott a büntetés céljának kérdésével, melynek során kifejtette, hogy a Btk. 79. §-ában írtak szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A büntetés kétségtelen joghátrány, a büntetés kiszabása ekként joghátrány okozása, vagyis az elkövetőre vonatkozó rosszallás megtestesítése. Az elkövetett bűncselekmény viszont nyilvánvalóan szintén rosszat jelent. Ehhez képest a büntetés lényege – hagyományosan – a rosszra (a bűnre) adott olyan válasz, amiben testet ölt az elkövetőre vonatkozó, az elkövető számára rossz, azaz joghátrány

(szabadságelvonás, jogkorlátozás stb.) okozása. A büntetés alakilag mindig megtorlás, vagyis az elkövető által elkövetett büntettnak megfelelő, arányos joghátránnyal való viszonzása. A büntetés lényege, tartalma pedig egyfelől fenyítés, azaz az elkövető számára nehézséggel sújtás, másfelől a bűnhődés lehetőségének elindítása. Ahhoz, hogy egy büntetés elérje célját általában elegendő, hogy a büntetés okozta rossz nagyobb legyen, mint a bűnből következő jó, és a rossznak túlsúlya alapján kell kiróni a büntetést és közömbössé tenni azt az előnyt, amelyet egy adott bűncselekmény elkövetése az elkövető számára jelentene.

[31] Az ítéltábla rögzíti továbbá, hogy a büntetésnek meg kell felelnie a generális és a speciális prevenció követelményének, mind a társadalom többi tagját, mind a tettest vissza kell tartania újabb bűncselekmény elkövetésétől. Ezáltal tehát alkalmasnak kell lennie a bűnözés befolyásolására, amelynek egyik eszköze az individualizáció, vagyis a büntetés lehetőleg személyre szabott, egyéniesített volta.

[32] A Kúria által megfogalmazott szempontokat is figyelembe véve az ítéltábla a nyilvános ülés közvetlensége, továbbá a vádlott vonatkozásában feltárt kedvező személyi körülmények alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy az egyéniesítésnek tulajdonít döntő jelentőséget azzal, hogy a generál preventív szempontokat sem mellőzi. A másodfokú bíróság ezért úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben a szabadságvesztés mértéke még a büntetési tételkeret minimuma esetén is eltúlzott, ezért e büntetés tartamát a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásával 4 évre mérsékelte.

[33] A védő indítványát elfogadva a másodfokú bíróság lehetőséget látott a Btk. 35. § (2) bekezdésének alkalmazására, mert a büntetés kiszabása során értékelt nagyszámú enyhítő körülmények a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb, a Btk. 35. § (1) bekezdés II. fordulatában meghatározott börtön végrehajtási fokozat megállapítását indokolták.

[34] A törvényszék a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját törvényesen állapította meg, továbbá hibamentesen tüntette fel, hogy e rendelkezés mely törvényi előíráson alapul.

[35] A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának a védő által indítványozott próbaidőre való felfüggesztése az éveken keresztül elkövetett kiemelt tárgyi súlyú bűncselekmény vonatkozásában az általános visszatartás ellen hatna, valamint a speciális prevenciót is figyelmen kívül hagyná, ezért a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget a végrehajtás felfüggesztésében megnyilvánuló enyhítésre.

[36] Az ítéltábla a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát az általános ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a szabadságvesztéshez igazította, ezért annak mértékét 4 évre enyhítette. A mellékbüntetés törvényhelyeként az elsőfokú ítéletben írtakon túl még a Btk. 33. § (2) bekezdését is feltünteti.

[37] A másodfokú bíróság észlelte, hogy a törvényszék hibásan jelölte meg a vádlottal szemben elrendelt bünygyi felügyelet utolsó napját, mert nevezett kényszerintézkedést a Budapesti IX. Kerületi Ügyészség a 2020. március 30. napján kelt B.IX.305/2020/18. számú határozatával szüntette meg, így az ítéltábla a bünygyi felügyelet befejező napját 2020. március 30. napjában határozta meg.

[38] Az elsőfokú bíróság törvényesen számította be a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által őrizetben töltött időt, amely rendelkezése törvényhelyét is pontosan jelölte meg, azonban a lakóingatlanhoz kötött bünygyi felügyelet vonatkozásában már elmulasztotta a beszámítást, ezért annak pótlása vált szükségessé. Az ítéltábla a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2020. január 29. napján kelt 29.Bnyf.5561/2020/3. számú végzése és a Budapesti IX. Kerületi Ügyészség 2020. március 30. napján kelt B.IX.305/2020/18. számú határozata alapján megállapította, hogy a vádlott 2020. január 29. napjától 2020. március 30. napjáig lakásra korlátozott bünygyi felügyelet hatálya alatt állt, ezért a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján a szabadságvesztésbe ezt az időtartamot is beszámítani rendelte. A Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontjának II. fordulata alapján úgy rendelkezett, hogy a beszámításnál egynapi szabadságvesztésnek 4 nap bünygyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[39] A megfelelő jövedelemre, illetve vagyonra tekintettel a büncselekményt haszonszerzés céljából elkövetett vádlott pénzbüntetésre ítéltése törvényes. A törvényszék által meghatározott napi tételek száma arányban áll a személyében és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel, míg az egynapi tétel összege igazodik a rendelkezésre álló adatokból megállapítható jövedelmi és vagyoni helyzetéhez. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletnek a pénzbüntetés törvényhelyére vonatkozó megjelölését a Btk. 33. § (1) bekezdés d) pontjára hivatkozással egészíti ki, továbbá feltünteti, hogy a szabadságvesztés és a pénzbüntetés egymás melletti kiszabása a Btk. 33. § (3) bekezdése alapján lehetséges.

[40] A vagyonelkobzásra és a lefoglalt motorkerékpár visszatartására vonatkozó rendelkezések szintén törvényesek, azonban a fellebbviteli főügyészség helyesen vette észre, hogy a tanú3nak kiadandó bűnjelek egyikének tételszáma korrigálásra szorul, ezért azt az ítéltábla a rendelkező részben írtak szerint elvégezte.

[41] A másodfokú bíróság a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjára, valamint a Be. 184. § (2) bekezdés e) pontjára figyelemmel rögzítette a vádlott személyazonosító okmányának – személyazonosító igazolványának – számát.

[42] Az elsőfok bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[43] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen, a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2023. év április hó 25. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
Rita s.k.

a tanács elnöke

Dr. Patassy Bence s.k.

előadó bíró

Dr. Katona

bíró

A Fővárosi Törvényszék 23.B.232/2022/10. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.356/2022/8. számú végzése által 2023. év április hó 25. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. év április hó 25. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke